

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI KOZLÖNY.

Megjelen hetenkint 3-szor: hétfőn s szombaton este és csütörtökön délelőtt. Kéziratok nem adatnak vissza.	Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, szt.-István-tér 1.	Felolós szerkesztő: BONITZ FERENC. Kiadótulajdonos: MILLER JÓZSEF.	Előfizetési ár: Egész évre . . . 6 frt — kr. Félévre . . . 3 frt — kr. Negyedévre . . . 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Helyegyletek külön 30 kr Nyilttér sorokint 50 kr. Többszöri hirdetéseknel engedmény
--	---	---	---	--

Zászlóbontás.

(z) Egyik világi vezérünk megszólalt. *Esterházy Miklós Móric gróf* a Budapesti Katolikus Kör tegnapi közgyűlésén elmondott elnöki megnyitó beszédében kimondotta, hogy szervezkedésre van szükségünk, hogy a k o r l a t i r á n y t kell követnünk, ha győzni akarunk. Kimondotta, hogy első sorban a társadalmi téren kell ébren tartani a kath. öntudatot, melyet elnyomni nem lehet, nem szabad. Esterházy gróf beszéde válasz volt egyrészt Szilágyi Dezső pozsonyi beszédére, másrészt pedig megsemmisítő ítéletet mondott a kormánypárt és a függetlenségi párt azon koalíciója fölött, mely egyenesen a katolikusok megtörését tűzte ki céljául. És kijelentése volt Esterházy gr. beszéde annak, hogy Magyarország katolikus népe egy hatalmas párttá alakulva, folytatni fogja a küzdelmet a liberális politika ellen addig, a míg visszavívja tőle elvett jogait. Zászlóbontás a Budapesti Kath. Kör elnökének beszéde, és zászlóbontás fog történni a fejérmegyei kath. nagygyűlésen is. Addig pedig szervezkedjék a nép, hogy a döntő pillanatban tette kézszen találják a vezérek. Ha az a lelkesedés, melylyel a Budapesti Kath. Kör Esterházy gróf beszédét fogadta, áterjed az országra és ha tett követi e lelkesedést, akkor nincs mitől félnünk, akkor a győzelem előbb-utóbb, de biztosan a miénk lesz.

És hogy mennyire nem igaz a liberális tábornak az a hiresztelése, mintha a világi és egyházi vezéreink között nincs meg az egyetértés, fényesen bizonyítja Vaszary Kolos bíboros hercegprímás távirati válasza, melyet a közgyűlés üdvözlő táviratára adott és a melyben kívánja, hogy Isten áldása kísérje a kör működését.

Esterházy Miklós Móric gróf beszéde egész terjedelmében így hangzik:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Valahányszor hosszabb távollét után családi körünkbe visszatérünk, vagy barátainkkal találkozunk, mindenki előtt igen természetesennek tűnik fel az, ha a viszontlátás felett táplált örömnünk kifejezést adunk és visszaidézzük emlékünke azon boldog napokat, órákat, melyeket barátaink, családi körünkben tölthetünk és azután barátaink előtt kifejtjük azon terveinket, azon reményeinket, a melyeket a jövő iránt táplálunk. És én, őszintén bevallom, hogy midőn most e terembe léptem, ezen érzelmek rajtam is erőt vettek. Sietek tehát megköszönni azon kegyes elnézésüket, támogatásukat, a melyet én ezen három éven belül az önök részéről élvezni szerencsés lehettem (Élénk éljenzés). Engedjék meg, hogy

köszönjem megjelenésüket, engedjék meg, hogy szavaim egész melegevel tolmácsoljam önöknek őszinte üdvözlőmetem.

Fogadják kegyesen ezen nyilatkozatomat. De midőn ezen terembe beléptem, élénken állott elől az a pillanat, midőn legelőször a *Budapesti Katolikus Kör* küldöttégek előtt felszólalni szerencsés lehettem (Éljenzés). Akkor volt az, midőn Önök engem e Budapesti Kath. Kör elnöki székére emelni méltóztattak. Engem szemeltek ki azon sok hithű katolikus sorából, a kik egyebet nem hoznak magukkal, mint hithűségüket. És még most is tünődöm azon, hogy tulajdonképen miért szemeltek ki éppen engem e méltóságra?

De ez megtörtént és én bevallom — és méltóztassanak elhinni, hogy ez részemről őszinte kijelentés, — hogy midőn ezen elnökséget elfogadtam, bizonyos meghatározott irányt szabtam működésemmek.

Nem voltam egyébb, mint a mik valamennyien vagyunk: hithű katolikus.

Midőn a Budapesti Kath. Kör elnöki méltóságába emeltek, éreztem, hogy kötelességeim lesznek ezentűz, éreztem, hogy egy ígéretet kell tennem, és ezen ígéretet akkor megtettem és méltóztassanak megengedni, hogy ezen ígéretemre visszatérjek (Halljuk! halljuk!)

Azt ígértem, hogy *szent ügyünk lobogóját cserben hagyni nem fogom soha.* (Hosszantartó zajos éljenzés.) Ezen lobogótól csak úgy, és csak azon esetre fogok megválni, ha a küzdelem és a harc hullámai engem elsodornának és csak úgy, ha a harc fiai, ősi szokás szerint méltónak tartanak engem arra, hogy eltűnésem után emlékeimet e lobogó foszlányaival tekerjenek be.

Mélyen tisztelt uraim! bevallom, hogy most be kell számolnom. Beszámolnom kell azzal, hogy kötelezettségemnek eleget tettem és ígéretemet betartottam-e? Bizonyos szemrehányást tesztek magamnak — és egész őszintén beszélhetek — hogy talán ezen diszes kör belügyeivel nem foglalkoztam annyira, mint ezt tenni óhajtottam, de a véletlen azt hozta magával, hogy ezen három évi elnöki működéssel együtt össze volt kötve a külharcok, a külküzdelmek egész sorozata (Igaz. Ugyvan. Helyes.) — És méltóztassanak elhinni, hogy midőn a szavazó főrend, vagy a esendesen működő hithű katolikus a külvilággal meggyőződését nyilvánította, nem feledkeztem meg soha sem arról, hogy nem pusztán mint szavazó főrend vagy hithű katolikus, hanem, mint a Budapesti Katolikus Kör elnöke működöm. (Élénk éljenzés.)

De engedjék meg, ha lelki ismeretem mélyét önök előtt kitárnám, hogy melegségül hozzam fel azt, hogy ha ezen Katolikus Kör belügyeivel annyira foglalkoznom nem lehetett, hogy ez azon biztos tudatban történt, hogy mellettem oly férfi áll, aki

szent hivatásánál fogva, és kiváló személyes tulajdonságainál fogva ugyszólván predesztinálva van csekélységemet helyettesíteni akkor, midőn ezen kötelezettségemnek eleget tenni képtelen vagyok.

Igenis uraim! birjuk ezen Budapesti Katolikus Kör alelnökében az a férfit, (Élénk éljenzés.) Tagja ő azon rendnek, azon szerzetnek, a mely ezen nemzet fiatal elksírja a bölcsőtől a sirig. (Ugy van.) És ezen szent missziójában ugyszólván személyesíteti szent vallásunk, a katolikus keresztény vallás hivatását beoltja ezen kör tagjainak fiaiban a vallásunk iránti hűséget, ápolja és növeszti. És mi szeretettel és bizalommal viseljük irányában. Adja az Ur Isten, hogy soha méltóbb kezek ezen Budapesti Kath. Kör ügyeit ne intézzék. (Általános éljenzés.)

Ezt voltam bátor melegségemül felhozni. De, mélyen tisztelt uraim, kegyesek voltak velem együtt visszaemlékezni azon szavaimra, a melyeket kijelenttem, azon ígéretemre, a melyet tettem, mikor az elnöki széket elfoglaltam, hogy a lobogót elhagyni nem fogom.

Nem elég az, mélyen tisztelt Uraim, hogy mi szép szavakkal, szép frázisokkal meggyőződésünknek kifejezést adjunk. Kell ahhoz több, kell ahhoz egy bizonyos szervezkedés, kell ahhoz egy bizonyos, ha szabad úgy kifejeznem magamat, gyakorlati irány. Jelszóként kimondtuk akkor, hogy szükséges a szervezkedés és a katolikusok tömörülése. (Ugy van.) Azt hiszem ez sikerült, a három év alatt szervezkedtünk, tömörültünk. Országszerte keletkeznek kath. körök, a melyek elfogadják alapszabályainkat, a melyek készek minket működésünkben támogatni.

A minap egy vidéki városban ezen országnak egy igen tekintélyes férfia hangoztatta, hogy mi katolikusok már is szervezkedtünk, és hogy szervezkedésünk alapján állandó veszedelmet képezünk azon irányra nézve, a melyet ők maguknak kitűztek. Hát én bevallom, tisztelt közgyűlés, hogy ezen harcok, ezen küzdelmek közepette a tisztelt ellenfelek részéről sokszor sok mindenfélét hallottam hangoztatni. De bevallom, soha azivem nagyobb örömet nem érztem az ellentáborban elhangzott szavak felett, mint akkor, a mikor ezen szavakat olvastam. Fényes tanuságot és elismerést tartalmaznak ezek, egyrészt

eddig működésünkkel szemben, de másrészt leleplezik az ellentáborban saját gyengeségük iránt táplált félelmet. (Igaz, úgy van.)

De kijelöli ez azon irányt is, melyon nekünk haladnunk *kell* jövőre, hogy biztosan és igazán veszedelmet képezzünk azon irányra nézve, a melyot a tisztelt ellenfelek zászlóira tűztek.

És a midőn, tisztelt uraim, azt emlíjük, hogy a tisztelt ellentábor mindenek előtt koncentrálni igyekszik minden erejét, minden működését: szükséges, hogy mi is mindig szem előtt tartsuk azon magasatos elveket, a melyeket hangoztatott ezen tisztelt kör főtisztelendő alapítója, tiszteletbeli elnökünk (Zajos felkiáltások: Éljen Lévay) és szükséges, tisztelt uraim, *hogy a jelen korszakban és a jelen iránynyal szemben a társadalmi munkát, a társadalmi mozgalmat minden tőlünk telhető eszközeit támogassuk és előmozdítsuk.* Ha ezen iránytól kitérünk, tisztelt uraim, akkor nagyon félok, hogy meddő fog maradni a mi igyekezetünk.

Eddig, míg ezen társadalmi mozgalom szükségességnek tudata ében él, minden hitű katolikus szívében, addig bátran szervezhetnek tisztelt ellenfeleink, akkor megtámadhatnak minket és szervezhetnek ellenünk, bármilyen fuzió vagy koalíció néven ismeretes szervezkedéssel. És én tudom, hogy ma is él és élni fog minden hitű katolikus szívében azon szükséges tudat, hogy mi a keresztény tanokat ismét egész terjedelmükben alkalmazzuk a társadalom minden rétegében és a társadalom minden működésében. Akkor hadd szervezkedjenek ellenfeleink. És ha nekünk meg van azon természeti szervezkedésünk, a

mely elterjed a Kárpátoktól az Adriáig egyrészt, de másrészt elterjed a kis zsellér-kunyhó lakóitól fel azon magaslatig, a hol a haza és az ország sorsa felett örökös és virraszt Magyarország személfénye. (Zajos éljenzés.) Szervezkedjenek ők, mi is szervezkezhetünk.

Mélyen tisztelt uraim! *A szervezkedés gyakorlati részére* áttérve, én ismételtelen kérem, és ezt ne szónoki ismétlésnek méltóztassanak tekinteni, hanem legyenek meggyőződve, hogy ez az én meggyőződésem nyilvánulása, *ne térjünk el a társadalmi mozgalmától. Ez legyen a mi zászlónk, ez legyen a mi alapunk.*

Nem régen, mélyen tisztelt uraim, azon szemrehányással illettek engem, hogy a kath. körök belszoervezetébe beleviszom a politizálást, ez pedig az alapszabályainkkal ellenkezik. Hát én, tisztelt közgyűlés, megfelelek erre a vádra. Mi a szó szoros értelmében nem akarunk itt politikát üzni, (Helyeslés) nem is fogunk üzni. De igenis *azt a tudatot ébreszteni fogjuk minden kath. szíven, hogy vannak hűtárai a politikai pártoknak, és azok ott végződnek és viszont ott kezdődnek, a hol a vallásos érület erces harcját emeli. Ezt elnyomni lehetetlen, (Ugy van! Ugy van!) ezt elnyomni nem szabad.*

És ezen vallásos érület, a vallásos meggyőződés szava elhangzik a egész országban elhangzik itt az ország központjában és elhangzik amint tudjuk az ország minden vidékén. *Ezen érületeket központosítani legyen célja a katolikus mozgalmaknak;* ez legyen elsősorban célja a budapesti katolikus körnek, ha ez sikerül, ha a vallásos érület olyan hatalomra vergődik, hogy azt elnémitani nem lehet: *Akkor miénk a győzelem.* Ha ennek folytán a keresztény tanok ismét áthatják a társadalmat, ha úgy szólván a katolikus hit ismét visszahelyeztetik azon szerepébe, melyet teljesített közel husz századon keresztül, el fogjuk érni azt, a mit én már olyan régen kívánok és a miért engem már gyakran üldöztek. El fogjuk érni azt, hogy *ismét feldől Magyarország.*

országon a katolikus társadalom mert a katolikus társadalom képviselni fogja a kereszténységet oly értelemben, hogy a katolikus tanokban le van fektetve megmáshatatlannal azon keresztény szellem, melyet mi Üdvözítőnkől örököltünk. (Zajos éljenzés.)

Igy értelmezom én a katolikus társadalmat, *nem úgy mint, amely a nemzet egységét felbontandó, de úgy mint azon nagy erőt, a melyre most szükségünk van,* a mely után minden párt-ember és minden hazafi sovárog, és a melyet a katolikus tanokon kívül nem talál meg, mert nem találja azon szorvos összeköttetést a melyet ezen szegény országnak ezen zilált helyzetében ezen sok mindenféle támadással szemben másutt is keres, de nem talál meg (Élénk helyeslés). — Akkor végre *fennáll a kath. társadalom, ha ismét vissza helyeztetik jogába a kereszténység,* s azért, tisztelt uraim, ismétlem, csak szervezkedjenek ellenfeleink. Mi attól nem félünk, attól megijedni nem fogunk. (Közbe kiáltások: *Nem bizony.* Általános tetszés.)

Jól tudom, hogy minden hasonlat fogyatékos, de engedjék meg kijelentésem, hogy ezen igen tisztelt és tekintélyes férfi nyilatkozata amelyet az omlettett vidéki városban tett, külön figyelmessé tett engem arra, amire a történelem tanított.

Gyakran történt hogy bizonyos hadseregek összehívtak minden elvi alap nélkül; a győzelemmel összekötött siker reménye hozta őket össze. De tudjuk, hogy ezen az önérdék alapján összehívott hadseregek győzelmüket meghiusította azon hadsereg, a mely tüzhelyéért küzd, a mely sorraiban látja az aggastyánt, látja a fiút, látja az atyát, e kiket az igaz lelkesedés hozott össze. Ezek fényesen legyőzték az önérdék hadseregeit.

Én ezt a hasonlatot nem kívánom alkalmazni; hanem csak felemlitem, hogy nagyon közel áll elhez a mai helyzet. Hogyha netalán sikerülne ezen kilitásban helyzetet fuzió, vagy koalíció a különféle

TÁRCA.

Visszontlátás.

Légy üdvözölve, szentelt sirhalom!
S te benne nyugodt drága anygalm!
Im visszatértem, visszatért anyád,
És visszahoztuk szívünk bánatát.

Nem is mentünk mi, hogy feledjük azt,
Hogy messze földön leljünk rá vigaszt;
Arcod hű mását elvittük velünk,
Hogy elhagyatva ottan se legyünk.

Ott kis családí oltárt állítánk.
Melyen könyünkkel sürűn áldozánk,
És áldozának részvétkönyveket,
Kik a mult nyáron megszeretnek.

S amig mi távol könnyel áldozánk,
Volt itt is, aki gondolt rád s miránk,
Meglátogatta bús lakásodat —
És tett reája fris virágokat.

Ezentul újra már mi vesszük át
E gyászos tisztet, én és jó anyád;
Sirodnak zöldre még szebben virul,
Ha rá szemünknek gyöngyharmatja hull.

Tomor Ferenc.

A római gladiátor játékok.

A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárcája.

Irta: TIGRÁMO.

(Folytatás.)

A nép türelmetlenül kezd a hosszú várakozás miatt. Perzseli őket a nap heve, a cirkus nyitott tetején át; a hőség fullasztó. Egyetlen felhőcske sem látszik az égen, és imo most mégis permetszint kezd az eső. A nép zúg és tógája szárnyait emeli védelmére, de helyéből nem mozdul egy sem. Arábia fűszeres illata tölti meg egyszerre a cirkusz levegőjét. Az istenekre! ez nem eső, nem; illatos víz permete hull a népre, melyen át millió szivárványvicskékben törnek meg a nap sugarai. A nézők ujjongnak s hangos tapsokkal hívják az edüliszt, ki ennyire figyelmes a nép iránt. Most egyszerre, mintha óriás sas terjesztőné ki sötét szárnyait, láthatatlan gépezeten roppant ponyvák repülnek át a cirkusz tetején, mintegy varázsszóra sátorot képezve fölötte. Megjelenik az edilis. Egetverő tapsokkal fogadják; bizton örülhet neki, a római nép hálája bizonyosan a questura és consulsággal fogja őt kárpótolni.

De hol maradnak a gladiatorok? A nézők tömege hullámozik, beszél, fogad és kínos várakozásban van.

Itt vannak végre. Az arenát körülvevő boltozatok ajtai hirtelen megnyílnak s megjelennek a gladiatorok. Kétszáznegyven hadnak edzett férfiú, mindannyi bátor és erős; honfiak, kik hazájuk kétségbeesett szabadságharcában a rettenetes legiok ellen száz csatát vésezt kiállták rendületlenül, kik százszor mosolyogva néztek a halál

elébe és nem remegtek: most e hadfiak teljében a férfiúi erőnek, nem mások, mint haldoklók. Mert meghalnak, most bizonyosabban, meghallanak mint az elitét, kit vesztőhelyre visznek.

Általános csodálkozás moraja zúg végig az iszonyú tömegen. Bámulják a thrák harcosok hatalmas izmait, kevély testállásukat, a féltözelen numidai foglyok vad elszántságát és a tanult római gladiátor nyugodt méltóságát. A népek hatalmasan ver szíve elgondolva, hogy egyetlen intésztől függ ezen emberek élete.

A látvány megkezdődik. Szabályos sorokban állanak fel a küzdők. Kezeikben tompa fegyverek vannak még most, melyek nem ártanak. Bámulják a tanult gladiator könnyed kardforgatását, művészi vágásait és a roppant természetű thrákok ügyetlen mozdulatainak nagyokat kacagnak. Így megy egy ideig a játék. De csakhamar mozogni kezd a nézők tömege, e játék nem elégíti ki a népet; türelmetlenül kezd, zúg; hangos kiáltások hallatszanak: el, el vele! éles fegyvereket! Harci tubák komor hangja zúg végig most a Colosseum roppant öblzetében, százaszorosan verődve vissza travertin kockából épült iszonyú falairól. A jel megadott az éles fegyverekkel való küzdelemre. Vége a gyermekjátéknak, ez nem illik a római nép föntségéhez. Villognak már a kardok, rövid gladiusa a romának, tenyéryni széles pallosa a thráknak. Az indulat hevesebben tör ki, a csapások egymást örik, a nép visszafojtott lélekzettel, szorongással nézi a sebet és vért.

A legkülönfölbbs jelenetek gyors és folytonos egymásutánban váltják fel egymást.

pártok közt azon kihirdetett célzattal, hogy mindent megsemmisítsen: én remélem, sőt bizonyos vagyok benne, hogy ez neki sikerülni nem fog. Mert ha nem is tudjuk, hogy mikor, de az utolsó órában bizonyára a mi lobogónk fog győzedelmeskedni.

Mélyen tisztelt uraim! Talán nagyon is eltértem, azoktól a miket eddig előadnom kellett volna, és attól tartok, hogy figyelmüket tulságosan igénybe vettem. (Halljuk Halljuk.)

Elnézésüket kértem, mikor felszólaltam, és most midőn beszédem végéhez értem ismételen csak ezt tehetem.

Méltóztassanak kizárólag a jóakaratom figyelembe venni, és ha, a mi jót akarom, a mit célul kitűztem, elérnem nem sikerült, ne méltóztassanak ezt nekem bűnül róni. En ezen előlki helyről most leszállni készülök, kezeikbe visszateszem azon méltóságot, melyet önöknek köszönhettem. Fogadják eddig tapasztalt bizalmukért őszinte köszönetemet, legyenek meggyőződve, hogy bármit határozzon is a gondviselés jövődéli sorsunk felett, ezen három évet az én emlékemből kitörölni egész életem nem fogja. (Hosszatartó zajos eljenzés). Remélem, hogy ezen rokonszenves ragaszkodás, a melylyel én önök iránt viselkedem, kölcsönös, és hogy az én emlékem is az önök körében maradandó lesz. (Hosszasan tartó zajos eljenzés és taps.)

Fejérmegye milleniumi képe.

Károly János kanonok megbízottsági tag előterjesztése.

Megirtuk már, hogy *Károly* János kanonok *Fiath* Miklós br. főispán megbízottabb hosszabb előterjesztést tett Fejérmegye történetének azon nevezetes momentumairól, melyek a millenium alkalmából festményben vagy szoborban megörökíthetők volna. A tudós kanonok érdekes előterjesztését itt közöljük:

Méltóságos báró Főispán úr!

Folyó évi szeptember 1-én hozzám intézett azon megfizelő felszólítására, miszerint előterjesztést tegyek az iránt, vajjon a millenium alkalmára festendő képekben hazánk ezer éves történetéből a vármegye területén lefolyt melyik esemény megörökítését vélem célszerűnek? több érdekes mozzanat körvonalozásával a következőkben kívánok eleget tenni.

1. Miután Árpád a Csepel-szigeten tartott tanácskozás után vezértársaival a sziget-

A cél: a halál. Egyenként vagy tömegesen törnek előre a rotariusok (hálóval küzdők.) Félig moztelen pokol szülőitől ezek, csaknem fegyvernélkül, csupán hálóval és háromágú villával felfegyverezve, de a háló féltelmesebb a nehézfegyverzetű gallus vastűsűk csata csillagánál. Majd a lebecsült árevérttel és paizssal ollátott sekuturok (kövelők) elegyednek a harcban. Szétszórván, tágas téren küzdenek ezek. A roppant erővel hajított sziklaszövedek tompa zuhanással esnek a samint harcok embernagysága paizsaira, megingatva, legtöbbször seb nélkül halálra sújtva őket.

Hüllámzik a vívók tömege hol jobbra, hol balra, engedve a támadás hevének. Most itt, most amott esik ki egy-egy gladiátor a küzdők sorából. A rómainak kerek paizsa, sisakja van, a thrákot nem védi semmi; a numid meztelen teste habzik a vértől, de sebe nem halálos s yatonagon eltűnik ellene möllében. A győzött mások támadják meg; négyen öten minden rend nélkül, már hisznekik mindnyájuknak meg kell halni... csak az utolsók, azok nyerne talán kegyelmet a néptől. De ki lesz az utolsó? Előre tehát! s az öldöklés megkezdődik.

Hatvan thrák harcos, mind ifjak és nemesek, kik hazájuk halálharcában estek foglyul, egy tömögben áll fel. Legfőlelő egy szép ifju áll, csaknem gyermek még, talán utolsó tagja a kiirtott királyi családnak, vértől csepögő kardját fenyegetőleg emeli az ujjongó népfelől s hazája nyelvén átkot szór a zsarnokra.

(Vége köv.)

ről kivonult s a megyeri-révon átkelve a Dunántul meghódítására indult. Etelvárban tartott husz napi lakomázás után Szászhalomig vezette seregét, innét egy hadosztályt a kun Ete és Vajta vezérek által Baranyavár és vidéke meghódítására küldött.

Árpád ezen lépésével a Dunántul meghódítása mellett kezdetüket veszik a vezérek nemzetségeinek birtokfoglalásai is. Az Óbudától Szászhalomig a mai Battáig terjedő földet Könd vezér nemzetsége szállotta meg. Baranyában Ete foglalt magának birtokot, a hol fia Odón Szekes várát építő székhelyül. Vajta a Sárviz mellettén hódított, hol emléket a megyénkbeli Vajta község máig is fenntartja.

Egyéb csapatok Veszprém és a Balaton vidéke meghódítását befejezván, midőn erről a torbágyi erdőségben vadászó Árpádnak jelentést tettek, seregét ő is megindította s vele a sókúti mezőn Tárnok völgyön keresztül a mai Szekes-Fejérvár vidékére vonult. A krónikák szerint sátorát a mai szőlőhegyen üttette fel s az egész vidéket vagyis később a Solt megyét is magában foglaló mai Fejérmegye nagy részét család birtokul magának foglalta.

Hogy e tény történelmi bizonyosságát szemmel láthatóvá tegyem, föl kell említenem Árpád fiait és unokáit, a kiknek neveit, lakását, birtoklását megőrizte több maig is fenálló résznél szomszéd, résznél fejérmegyei község. Hazai forrásaink Árpád halála után Zsoltot, Zsolt után ennek fiát Taksot, Taks után Geizát említik a fővezéri méltóságban bizonyosan azért, mert abban a hiedelemben voltak, hogy a fővezéri hatalom a X-ik században szakadatlan sorban szállott alá fről-fira Árpád családjában. Hogy azonban a dolog nem így állott, s hogy krónikáink tudósítása a vezérek sorára nézve hűzagos, azt Biborban született Konstantin császár, ki a magyar állam ügyeiről az Árpád család élő és elhalt tagjairól a nála kővetekül és kezesekül tartózkodott magyar főemberektől alapos értesülést szerezhetett, kétség kívül valóvá teszi. Szerinte Árpádnak négy fia volt t. i. Tarkas, Jehel, Jutas és Zsolt. Tarkas nemzde Tevelt, Jehel nemzde Etlzeléht, Jutas nemzde Vajt; az akkori fejedelmet, Zsolt végre nemzde Taksot. Konstantin császár ezen tudósítása azt is mondja, hogy ez időben Árpád fia mind oihaltak volt, hanem unokái Vál és Tas, és unakatestvérük Taks éltek.*

E kitéréssel csak azt akartam beigazolni, hogy a veszprérmegyei Jutas, egykor Fejérmegye kiegészítő részét képező soltnegyei Tevelt, Tas és Taksony, úgyszint a fejérmegyei Vál községek valamennyien az Árpád család tagjainak ittoni birtoklásiról tanuszkodnak, vagyis arról a történelmi tényről, hogy Árpád a Noe hegyon, melynek közelében később Szt.-István Szekes-Fejérvár városát alapította a későbbi Fejérmegye nagyrészét család birtokul foglalta el.

Az az emlékezetes jelenet volna tehát vászonra festendő, a mikor Árpád a mai szekesfejérvári szőlőhegyen sátora előtt vezérei és vitézeitől környezve körül hordozza tekintetét és a vidéket család birtokává teszi.

A művészes e képhoz elég bőségben talál alaki és viseleti motívumokat akár Munkácsy Mihály, akár Feszti Árpád képeről.

(Folyt. köv.)

* Const. Pophyrogenit. De administrando imperio 40 fejt. 174. 175. l.

BELFÖLD

— **A Budapesti Kath. Kör** tegnapi közgyűlésén *Esterházy* Miklós Móric grótot ismét közfelkiáltással és nagy lelkesedéssel elnöké választották. Ezután hódoló táviratokat küldött a közgyűlés XIII. Leo pápához és *Vaszary* Kolos biboros hercegprimáshoz, kitől még az este a következő távirati válasz érkezett *Esterházy* grófhoz: „Fogadj és közzélj, kérem, méltóságod a Budapesti Kath. Kör. tisztelt tagjaival legbensőbb hálámát tolmácsolt érzelmükért. *Isten áldása kíséje működésüket. Vaszary* Kolos bibornok.”

— **Wekerle ismét taktikázik.** A vallás szabadságkötetéről és a zsidó recipcióról szóló javaslatok sorsáról a „M-g” mai száma azt a feltűnő s egy kissé hihetetlen hírt közli: „Wekerle Sándor miniszterelnök el van tőkölve a főrendiház plenumban addig nem tárgyalatni a sokat hányatott két törvényjavaslatot, míg a kötelező polgári házasság és a vele kapcsolatos törvényjavaslatok királyi szentesítést kinyerve törvényerőre nem emelkednek, és által is bizonyosságot akarva szolgáltatni a királyi akarat előtt mindenkor készséggel meghajló főrendeknek, hogy az udvar akarja (?) a törvényjavaslatokat.”

— **Szentesítés vagy visszaküldés?**

Ezen cím alatt a „Vaterland” igen figyelemre méltó cikkben ezeket írja: „Ha ma lehet az egyházaknak és az egyes hívőknek esküvel megerősített jogait és szokásait az alkotmány ellenére megnyirbálni, mily joggal követelhetni az alaptörvénynek tisztelőiben tartását más kérdésekben, a nemzet más részeit vagy érdekeit illetőleg? És azután: Az eskü szentesége, a mi monarchiában a katonák ünnepélyesebb megeskötése által ujjal megerősített. De hogyan véli a nagyur kormány a maga részéről a polgári és katonai szolgálati eskü megtartását szigorúan követelhetni, ha az 1867. évi II. t.-cikknek annak legfontosabb részében az akkor ujjal megerősített és megszüldött keresztény alap megdöntése által megsemmisíteni vállalkozik?!”

— **A kecskeméti kath. kör** e hó 28-án tartotta meg első ünnepélyes közgyűlését. A kör tagjainak száma 180. elnöke *Lipthay* Pát. A közgyűlésen *Bartók* Lajos és *Hévízy* János orsz. képviselők is jelen voltak. Egyben megemlítjük, hogy *Bartók* Lajos ugyancsak vasárnap beszámoló beszédet mondott kecskeméti választói előtt, kiknek zajos tetszése mellett hevesen meglamdata a kormány vallás- és nemzetellenes egyházpolitikáját és a mezőgazdasági politikat.

— **Nagy Gyula**, a ráéalmási kerület orsz. képviselője visszalépett a függetlenségi és 48-as pártba.

— **Körmend és Zarány.** Körmenden tegnap nagy többséggel és a kormányparti függetlenségi párt nagyobb dicsőségre *Eötvös* Lóránt br. vallás és közoktatásügyi minisztert orsz. képviselővé választották. — A zarányi mandátumért immár három jelölt versenyez: *Pulszky* Agost, *Hackenberger* Ernő (függetlenségi) és *Zichy* Vladimir gróf nemzeti párti programmal. *Zichy* grótot a kath. választók leptették fel.

KÜLFÖLD.

— **Németországban** *Hohenlohe* herceg birodalmi kancellár helyébe *Hohenlohe-Langenberg* herceg neveztetett ki elszászi helytartónak. Az új kancellár porosz barát bajor, liberális katolikus és *Hohenlohe* biboros valamint *Ferenc* József király főudvarmesterének testvére. **Belgiumban** a tartományi választások a katolikusok fényes győzelmével végződtek. Az orosz cár állapota ismét rosszabbodott. — **A japánok** a kínaiakat e hó 25-én a *Yalu-folyó* mellett megverték.

TÁVIRATOK.

A költségvetés.

Budapest, okt. 31. (Ered. táv.) A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délelőtt 11 órakor *Szell* Kálmán elnökle alatt ülést tartott, melyen az általános költségvetési jelentés szövegét megállapították. Ezzel a költségvetés bizottsági tárgyalása véget ért.

Katasztrófa a tengeren.

Fiume, okt. 31. (Ered. táv.) Ma reggel *Pola* közelében a „Venezia” magyar gőzös a kőd következtében összeütközött az „Arrió” osztrák gőzössel, mely utóbbi olyan nagy sérüléseket szenvedett, hogy csakhamar elsüllyedt. Az elsüllyedt gőzös személyzetét sikerült megmenteni.

Eldőkészületek a kath. nagygyűlésre.

A kath. nagygyűlés körvonalai mindinkább kezdének kibontakozni. A végrehajtó bizottság a főbb vonásokban már meg-egyeztelt a rendezés kivételére nézve. — E szerint a 200-as bizottságon kívül még egy újabb, jobbára fiatalokból álló polgárság fog felállítani, mely egy főnököz vezetésével a disztribúciós és a gyűlés lefolyása előtt a rendet fogja fenntartani. Ugy a 200-as bizottság, mint a rendezők külön jelvényekkel lesznek ellátva. A monet a püspöki és városi előtti terepen fog közönségenként felállítani és a Kossuth- és Széchenyi-utcaon keresztül a lövölde helyiségébe vonulni. Az egyes községek és kerületek helyei egy későbbi részletes program és falragaszok után fognak a nagyközönség tudomására hozatni.

A teremben felállított emelvényen csak az elnökség, szónokok és egyes notabilitások foglalhatnak helyet. Korlátolt számú ülőhelyek is beosztottak a nagyközönség rendelkezésére, melyért 1 frt, az egyszerű beléptijegyért pedig 20 kr. díj fizetendő.

A belépő jegyek mind nő vére szőlők lesznek és egy helyben, mint vidéken a választmányi tagoknál, illetőleg a községi plebánusoknál való előleges bejelentés után fognak megküldetni. Azért tehát jó előre felszólítjuk a résztvevni óhajtókat, hogy ebbeli szándékukat mielőbb jelezzék be, mert az egyes községekre csak annyi jegy fog megküldetni, a mennyi a megbízottak által névszerint bejelentetett. A nők számára fenntartott karzatra csak igen esakély számú külön jegy fog kiosztatni.

Künn a lövölde kertjében még egy szónoki emelvény fog felállítani a népszónokok számára, úgy hogy a gyűlésen résztvevők bármily nagyszámú legyenek is, a beszédeket hallgathassák.

Magába a lövölde terebe, úgy az ülőhelyekre, mint a karzatra és emelvényre a jegyek színe szerint külön bejáraton lehet bejutni. A belépti jegyek szétküldését, a nagygyűlés irodája már a hód végén megfogja kezdeni.

A gyűlékvés a programban közölt 11 órai istentisztelet után kezdődik, hol az egyes tömegek saját zászlók és vezetőik alatt fognak levonulni a nagygyűlés színhelyére.

Különbön a gyűlés részletes programja pár nap alatt szintén rész fog küldetni az érdeklődőknek.

Halottak napján.

Ember, por vagy és az élet olyan mint a szellő! Felkapja a szél a port, egy részét két-emeletes palota terméig emeli, más részét roz- zant kunyhóba sodorja; ut ég felé röpíti . . . ott az utca sarokba vágja, . . . és ha meg- szűnt a szél, megszűnt az élet, a por egyaránt lefekszik a földre. Ez az élet képe. Por, ma- landó minden, mit ez életben bírnak és egy tekintet a halottak oltónára kigunyol minden ragaszkodást, melylyel mulandó dologhoz tapad az ember.

Hullámzik a tarka tömeg a temetőben a novemberi est homályában, melyet a sírok mécsesi titokzatos reszketésű izzék el egy-egy sírdomb körül, hogy a másikra annál vastagabb sötétség üljön. Ilyen az emberek lelke is; egyikben derült vidámság, a másikban sötét gyász. És mégis, kitudja, melyik számandóbb? A hús areok között kicsillan egy-egy ragyogó szempár, kicsong egy-egy vidám kacaj pedig nyomokban hosszú árnyék lépdél elnyulva a földön, hangtalan, mégis beszél: arcod virága fonyadó, lehull, ha rá fúval az Ur szele.

Máshol gondos kéz igazgatja a „kegyelet dús jelleit”, drága koszorúk özenét, csillogó tü- zeket. A szív sebe tetszszakad, a könny forrása felfakad és a szunnadó emlék kintzó győtrelem- mel áll a gyászoló elé, ki bánatát vigasztalan- nak mondja. De jön az évek sora, mely meg- nyugvást terem. Mi az a megnyugvás? Lassu foledés, mely a fájdalmat észrevétlenül emléke- zésre változtatja, a szeretetből kegyelet formál.

A harmadik nem hord külső ékességet a néma halottja sírjára, sem vigasztalan fájda- lmat, és mégse feled. Mindon ajándéka egy buzgó imádság, melyet kedvesének sírjánál az Istenhez küld. Mintha ez volna a legszegényebbi! Pedig egyedül ő a gazdag, ő az ki igazság,

valóság szerint szereti a holtakat. Kívül sötét- ség, belül a hit és igazság világa: amazoknak kívül fény és pompá, a lélekben sötétség és szegénység honol.

Mit kerestek a holtak között? Érdemes vonzódni a por után, mely már nem a ti ked- ves halottatok, hanem közönséges por, mely az utca porától sem lényeg, sem alakra nézve nem különbözik? Még sem az emlékezés von- titeket, hanem az a titkos erő, melyet magato- kat megéssalva kegyeletnek mondotok, pedig hit az a lélekben való hit. Mikor élt még, kit most a temetőben látogatsz, sokkal több volt a pornál. Szeretni tudott, ereje, akarata, értelme volt. A por ott fekszik a sírban, . . . hát a többi része hová lett? A porzsemet el- darabolhatod, de a legkisebb parányát sem vagy képes megsemmisíteni. Egykor fű nő belőle, gyümölcsé alakul, vagy mint por, őpületnek lesz alkatrésze, de meg nem semmisül. A lélek nemesebb valóság és hinned, hogy az meg- semmisülhet?

Elmélkedjél saját „kegyelet” felett. Ma- gadra ismerd minden emberben. Az indus anya, ki eszére mögöttöd marad, halottja sírjára tejet önt, mintha táplálni kellene ott is. A férfi sírja a fegyvert temetnek, mintha küzdöni kellene ott is Csak tudatlansága téved, de szíve nem. Minden ember ragaszkodik halottjához és a nélkül, hogy tudná, élnek birtja azt. Kit il- let a te kegyeleted? Magad hiúságára viszed azt véghez? Nem vádolkak, sőt biztosan tudom, hogy a halottak cselekszed azt, mert meghol- tak nem tartod semminek, hanem szívéd bár homályosan, de arra tanít, hogy nem semmisültél . . . létezik. Minden ember szívében él a halhatatlanság eszméje, a mi pedig a közös emberiségnek közös hite annak forrása egyedül az Isten, az csak valóság lehet.

Elmélkedjél! Ha a sírban megszűnik, ki ad jutalmat a te halottad erőnye szenvedéseit, ki bünteti a gonosz, ki a földön jöletben élt. Itt nincs a földön kiegyenlítés. Mért kívántok hát embertársaitoktól érenyt, becsületet, jószágot, öntelalozást, rendet és igazságot? Ha oda mennék egy ártatlan angyali jószágn leánykák- nak sírjához és azt mondanám: Te bolond voltál! miért voltál tisztá és jó! a sírban vége mindennek. A hősek mondanám: Te esztelen, mért áldoztad magá a hazáért? Halál ett fi- zetésed és a hálát a halot nem éri! A gonosz utcai szeméthez pedig így szólnék: jól tetted, véteztél, élveztél, okos voltál, hiszen a síron túl nincs élet, büntetés, nincs semmi! Oh mily gyalázatos család volna így az élet! Az érenyt, azért utáldod, mert haszontalan, az erkölestolen- séget azért, mert utálatos. Ha nincs lélek, ha nincs élet a síron túl, akkor csak bolond vagy állat élhetne itt. . . .

Elmélkedjél! A halottak napja a halan- dók is a tied is. Emlékezzél a halottakról, aki hozzád hasonló voltak . . . talán kételked- dök, hitelenek és földiek . . . imádkozzál tehát érettek. Te pedig a holtakhoz leszel hasonló, emlékezzél a halálra! *Moribundus.*

Városi és vidéki hírek.

— **József Ágost főherceg**, mint irtak, a brünni dragonyos ezredhez helye- ztetett át. Ez áthelyezés következtében a fő- herceg udvarmestere már Brünnben járt s a Bachner-féle palotát bérelte ki ura számára. József-Ágost főherceg a napokban maga is ellátogat Brünnbe a palota megtekintésére, míg neje, ki örvendotes eseménynek néz elébe, Münchenbe megy szüleihez. Decem- ber havában aztán véglegesen Brünnbe költözik a fenséges pár.

— **László főherceg Gödöllőn.** A tegnapielőtti udvari vadászaton László főher- geg is részt vett, kit a király táviratilag hívott meg Gödöllőre vadászatra. László főherceg háromnegyed 8 órakor a gyors- vonattal érkezett és este háromnegyed 9 órai gyorsvonattal utazott el Gödöllőről. A vadász- sáton 165 fácánt, 148 nyulat, 1 szalonkát, 8 foglyot, 1 vadászot, 1 őzbakot, 1 rókát löttek. Ebből László főherceg 67 darabot lött. László főherceg ez alkalommal először volt Gödöllőn s szeretetromlót fellelépésével az egész vadászársaságot loboliuscelte. A vadász- sátt 5 órakor ért véget. A király László főherceggel együtt távozott a vadászatról a kastélyba, hol 6 órakor családi ebéd volt.

— **Az iskolaszék ülése.** A városi is- kolaszéknek e hó 28-án tartott ülésén a kö- vetkező ügyeket tárgyalták: Elnök bejelen- tette, hogy a városi közgazdászati bizottság a mult hó 30-án megejtett tanítóválasztást jóváhagyja. Mint tudjuk, tanítónak Volinszky Ferenc választottat meg, ki a hivatalos es- küt az ülésen le is tette. Ugy látszik, hogy az oly huzamos idő óta vajudó nyári játszó- hely végre mégis megvalósul, mert mint az elnök bejelentette, a tanács utasította a fő- mérnököt, hogy az iskolaszéki elnökkel egyet- értőleg egy tervrajzot és költségvetést ké- szítsen arra nézve, hogyan lehetne a vásár- tér felső részét kevés költséggel játszóhelyé- alakitani, a nélkül, hogy az a városok me- gtarthatóságát akadályozná. Az iskolaszék a- széről az elnökön kívül Kuthy József és G. bel J. Gy. igazgatók is felkértek, hogy a helyszíni szemlén jelenjenek meg s hogy a jögpálya helyét se hagyják figyelmenkül. I- vül. Krasznopolszky Ida tanítónőnek meg- engedte az iskolaszék, hogy a polg. leány- iskola franciát tanuló növendékeit egy cso- portban s heti 3 órában taníthatja. A beirat- kozott tanulók létszáma 2712 mindennapi és 639 ismétlő tanköteles. Az öreg-utcai iskola egyesített II. és III. osztályába beiratkozott október 15-ig 149, a zámolyutcai iskola ugyanazon osztályába 124 tanuló s minthogy a beiratkozás szorványosan még mindig tart ez a létszám már ma is jóval nagyobbodott. Előggé mutatja e tulságos szám, hogy mily é- gő szükség van a felsővárosi kerületben egy új iskolára. Nem iratkozott még be az iskolába 297 mindennapi és 249 ismétlő, összesen: 546 tanköteles. Ezek névjegyzéke kiadottat a rendőrségnek. A folyó tanévre 922 tanuló kéri magát szegénységibizonyítványalapján a tan- díjzótés alól felmenteni. Miután még részint a mindennapi, részint az ismétlő iskola látogatása alól többen felmentettek, az ülés 11 óra után véget ért.

— **Zászlószentelés.** Pilis-Szántó községben f. hó 28-án a nemrég megalakult temetkezési egylet zászlaját áldotta meg K o n o p János pilis-szántói plebános, a ki ez alkalommal magyar és tót nyolven be- szédot tartott a zászló jelentőségéről. A zászló- anya bellusi B a r o s s Margit pilis-szántói kegyurnő volt, a ki szép szalaggal díszítette az egylet zászlaját. A kedvező időjárás a környékből intelligenciát is oda vonzotta.

— **Kolompárék a törvényeszk előtt.** Kolompár Tutor Anna szökesfejérvári illetőségű cigány nő Alesathon jelentést tett a csendőrségnek, hogy tőle f. évi július 7-én Kolompár Bogó, Kai és Vica pénzt követel- tek s midőn ő Lakatos Jánosnak adta pénzt, ezt támadták meg s erszényét, a melyben 521 frt volt, tőle erőszakkal el- vették. Kolompár Kai és Vica vallomásá szerint csak 241 frtot vettek el; Kolompár Bogó pedig azt állítja, hogy ő csak tanuja volt az egészek, de részt nem vett benne, különben is Kolompár Tutor Anna, a ki testvére, tartozott neki 150 forinttal s ő csak ezen tartozását hajtotta be. — A tanuk vallomása szerint Kolompár Bogó is részt vett a rablásban. Kolompár Tutor Anna tagadja tartozását, ámde Kolompár Kai s Vica még ez esetben is vétkesek, mert saját vallomásuk szerint 241 frtot vettek el Lakatosától, Kolompárékon kívül vád alá kerültek még Lakatos László és Péter is, mert a lopott pénzen szerzett sörbét ittak, jól lehet a lopásról tudomásuk volt. Ezt azon- ban mind a ketten tagadják. A törvényeszk Kovács Ignác elnökletű alatt ma tárgyalta az ügyet s Kolompár Bogót, Kai és Vicát a rablás büntette alól felmentette, azonban közszemérem elleni vétség miatt egyenkint 2 hónapi fogságra ítélte. A vizsgálati fogság beszámíttatván, mind a hírmán szabad lábra helyeztettek. Lakatos Péter és László az orgazdaság miatt vétsége alól felmen- tettek. A kir. ügyész fellebozott.

— **Népesedési mozgalom.** Szökes- Fejérvárt f. hó 21-től 28-ig született 12, öz- szesen 23 gyermek és pedig 11 fi, 12 nő, ezek közül törvényos 11 fi, 10 nő, törvény- telen 2 nő, halva született 1. A lefölyt héten meghaltak hatan és pedig 3 gyermek, 3 feln- ött. Mint halál ok szerepel: rüngörös, hagnymáz, agyvérömleny, tüdőféldaganat, agg- aszály, bélhurut 1—1 esetben. A születések száma tehát 17-tel mulja felül a halálozásokét.

— **Véres kardpárbaj.** A „Sz. és V.” tegnapi számában ezeket olvastuk: Ma reggeli 7 órakor a „Magyar Király” szálloda nagytermében véres kardpárbaj folyt le Tóth Artur városi biz. tag és ifj. Gily Ede a „Szabadság” felelős szerkesztője között. Tóth Artur segédei voltak Monsparth Andor m. kir. honvéd-főhadnagy és dr. Fiáth György. Ifj. Gily Ede segédei pedig Jutasz Odón hírlapíró és Szamer Imre voltak. A kardpárbajban ifj. Gily Ede több súlyosabb sérülést szenvedett, melyek után összeesett. A párbajra az utóbbi napokban folytatott hírlapi polémia szolgáltatott okot.

— **Missziókereszt-szentelés Pátkán,** e hó 28-ikán vasárnap délelőtt 10 órakor szentelte fel Pátka dorék plebánosa, Schier József az ottani templomban felállítandó missziókeresztet. A szenteléssel kapcsolatos szent beszédet a missziók főnöke Flódung József hírhirdető atya tartotta, mely alatt a kemény fából készült hatalmas keresztet a szentélyben álló pátkai legények felváltva tartották. Leírhatatlan a hatás, melyet a szent esemény a hívekre gyakorolt. Nők, ifjak, férfiak szemeiben a meghatottság könnyei ragyogtak. A lélek mélyéből fakadt sóhajok a vallásos buzgalom megújuló erejének erősüléséről tanuskodtak. Az Isten felszentelt hajlékában, a melyet két nappal előbb a közönségnek szemtanuk állítása szerint józanság nélkül szűkölködő jegyzője a nevelatlenség otrombaságaival akart megszentelteleníteni, most minden areről, minden tekintetről csak az ihlettség fénkelte buzgalmát láthatjuk. A nagyszámu és a templomot teljesen megtöltő közönség közt többen voltak a szomszéd községekből, valamint a pátkai kálvinisták közül is, a kiknek józanabb része szintén megütöközt azon botránnyos magaviseleten, a melyet jegyzőjük a templomban tanusított. Nagy hatást tett a népre azon körmenet is, a melyet Flódung hírhirdető atya rendezett a sz. misé után a missziókereszttel.

— **Köszönet nyilváníttás.** Vettük a következő sorokat: Fogadják mindazon jóbarátok és ismerősök, a kik felejtetetlen anyánk végtisztességén megjelenni, a ravatalra koszorút küldeni vagy ez alkalomra kocsijukat felajánlani és ez által fájdalomukat enyhíteni kegyesek voltak, ez uton hálás köszönetünk. A gyászoló család nevében Kostony Ferenc.

— **A budapest-székesfejérvári ut,** melynek hossza 67 kilométer, az állam stratégiát és közforgalmi szempontokból a megye kezelésébe fogja átadni.

— **Megtérés.** Fülén Paksi József f. hó 28-án tért át a reform. vallásból az üdvözítő róm. kath. anyaszentegyház kebelébe. A róm. kath. hitvallást Fiátska Károly róm. kath. lelkész kezébe tette le, a ki ez alkalommal szent misét és alkalmi szent beszédet is tartott. Fülén múlt ősz óta ez a 10-ik megtérési eset.

— **Megunta a szabad életet.** Gémesi Imre felesüthi születésű kömives leány, a kit a budapesti kir. törvényszék a múlt évben lopásért 2 évre ítélte s ez évi április 28-án feltételes szabadságra orestett, hamar megunta a szabad életet. A minapában ugyanis Budapesten a Wesselényi és Szövetség-utca sarkán épülő ház mellől egy vas gerendát lopott el; csakhamar elfogták s a budapesti kir. törvényszék lopás büntetése miatt 6 heti fogházra ítélte s politikai jogainak gyakorlását egy évre felfüggesztette.

— **Öngyilkosság.** Tácról írják nekünk, hogy ott Damján János tegnap felakasztotta magát. A tett oka eddig még ismeretlen.

— **A pálinka halottja.** Seregélyesi tudósítónk jelenti: Stibila Pál bokodi illetőségű csizmadia legény a f. hó 28-ika és 29-ike közti éjjel a Seregélyeshez tartozó Ujjalu-pusztán annyi pálinkát ivott, hogy még az éjtel meghalt. Ez is elretentő példája annak, hogy a szesz italok mérték-telen élvezetének minő következményei vannak.

— **Halva találták.** Pénzes János vaáli esőzt Halász József présházában, a mely neki lakásul volt átengedve, halva találták. A vizsgálat kiderítette, hogy a halál oka üdült bél- és hólyaghurut.

— **Agyonrugta a ló.** Pillár Mária 12 éves, tárnoki lányt, midőn atya lovát legeltette s azt megvesszőzte, a ló arcul rugta s a rugás következtében f. hó 21-én meghalt.

— **Garázdálkodó cigányok.** Szép reménnyel indult el Székely István helybeli cipész az ádándi vásárára. Nem is hozott haza 400 ft ára cipőből egy párt sem, mert még éjtel előtt leemelték a kocsi-járól ládáját. Székely rögtön jelentést tett a szababtatványi esendőségénél majd a helybeli kapitányságnál. A láda már meg is van persze üresen. Az ügyes tolvajok állítólag cigányok, a kik még Skóda Jánosné cipőt is szeretnék volna. Az ezt észrevező kocsi-sist, a ki legrögt kocsijáról, fejbe vágta, nemkülönbben a cipőt félélt Skodánét is. A rablást ez esetben a közelgő kocsi-sik zörgése megakadályozta. Ugyan-ezen éjjel a cigányok még zsirt és húst is loptak egy helybeli hentes-től főlvágták továbbá Hunyadi szücs ponyvját, de lopni nem tudtak, Poras optikustól tudtak ugyan lopni, de csak egy üres ládát.

— **Dr. Huszár Adolf** fogorvos, Iskola-utca 3. sz. alatti saját házába költözött.

Irodalom és Művészet.

— **Folyóiratok.** A *Magyar Sion* (Szerk. dr. Kereszty Viktor Esztergomban) egyházi-irodalmi folyóirat XXXII. illetőleg új sorozat VIII. év folyamának 10-ik füzeté a következő tartalommal jelent meg:

Schisma és női Liberinstál. Samassa éresek beszédének filozófiája, dr. Pethőti. Római utasítók a szószékét illetőleg, dr. Kereszty Viktor. Szent Bernát élete és működése dr. Áldásy Antaltól. Az erdélyi egyház-megye képe a XIV. század elején Beke Antaltól. Új kath. napilap? dr. Pethőti. Irodalom és művészet. Vegyes közlemények.

A *Katholikus Hitvédelmi Folyóirat* (Szerkesztők: Pelián K. és Keményfy D. Pozsonyban) folyó évi 10-ik füzetében Keményfy Dániel folytatja a kath. autonómiairól szóló érdekes tanulmányát. — A *Havi Kölöny* (Szerk. Tokody Odón és Patzner István Temesvárott) 1894. okt. havi füzeté magvas értekezéseket tartalmaz az elméleti és gyakorlati lekipásztorság köréből. — A *Jézus Szentségének Szívőnek Hírnöke és Szűz Mária Virágos Kertje* c. hitbuzgalmi folyóiratok (Szerk. Tóth Mike Kaloosán) f. évi novemberi füzetéi is megjelentek.

— **Megjelent a „Hittudományi Folyóirat”** ez idei III. füzeté 15 ivnyi terjedelemben, a következő tartalommal: XIII. Leo körlevele az összes fejedelmek és népekhez. Fordította dr. Rada István. I. Ertekezések. A liberalizmus szabadságainak viszonya a természeti joghoz. Dr. Francisey Lajos. Vértanúk és vadállatok. Dr. Szilvek Lajos. A geológiai és a szentirási vizözön. Dr. Schaffer Bernát. A keresztény házasság természetese. Dr. Surányi János. **Mi bizonyos a vegyes házások kiközösítésének kérdésében?** Dr. Szalay Hubert. II. Hittudományi mozgalmak. Vegyesek. Zigliara biboros álláspontja az alapvető hittan tárgya és beosztása tekintetében. Szabó Sadocus. A papnevelés Ausztriában. Dr. Mihályfi Akos. A katolikus magyar egyházi kékeszólás jelenlegi állásáról és emeléséről. Kudora János. Előfizetheti dr. Kiss Jánosnál, Budapest,

Király Pál-utca 13. — Egész évre 5 ft, egy füzet ára 1 ft 25 kr.

Szerkesztői üzenet.

— Az én első szerelmem, közílhetlen. — Cor. de Hongrie. Nem reflektálunk többé rá.

Közgazdaság.

— **Pénzverés 1895-ben.** 1865. évben a következő pénzermek fogtak kiveretni: 1.950.000 darab arany 20 koronás 39.000.000 korona értékben, 10 millió darab ezüst 1 koronás 10.000.000 korona értékben, 28 millió darab nikkell 10 filléres 2.800.000 korona értékben, 60 millió darab bronz 2 filléres 1.200.000 korona értékben, és 10 millió darab bronz 1 filléres 100.000.000 korona értékben. mindössze 10.950.000 darab 53.100.000 korona értékben. Az előirányzott aranypénz-mennyiség következőleg oszlik meg: az állam részére 16.000.000, a rendes beváltásból 9.000.000, magánosok részére 14.000.000 korona, összesen 36.000.000 korona.

— **Gazdasági törvényjavaslatok.** A képviselőház tegnapi rövid ülést tartott, melyen Wekerle Sándor miniszterelnök beterveztette az államháztartáshoz a f. év II. negyedében előforduló tulkiadásokról és előirányzatlan kiadásokról szóló jelentését, továbbá a pénztári készletekről és az azoktól fedezendő tulkiadásokról szóló törvényjavaslatot. Lukács Béla kereskedelmi miniszter pedig beterveztette a *magyar folyam- és teugterhajózási részvénytársaság alakításáról és állami segélyezéséről* szóló törvényjavaslatot.

— **Fejérmegyei buza a budapesti gabonapiacra.** A budapesti gabonapiacra eladatott okt. 29-én: 600 mm. 795 k. 6.47½ ft. 800 mm. 793 k. 6.55 ft. 1100 mm. 785 k. 6.47½ ft.

— **Székesfejérvári piaci árak** 1894. október 31-én.

Gabona: buza 5.80—6.00; rozs 4.60, 4.70; árpa 6.10—6.20; zab 5.50—5.60; kukorica 4.80—5.20; esőves kukorica 2.90—3.90 ft. bab 8.50—8.80 ft méterénászánsként.

Hízott sertés: könnyű 26—28; nehéz 30—32 kr klg. eleven súly szerint.

Borju: könnyű 28—29; nehéz 32—36 kr. krlg. eleven súly szerint.

Értesítés.

Van szözenesem a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, miszerint a **gödöllői magyar királyi korona uradalom felügyelete alatt álló borászati szövetkezet** palack boraitak **egyedüli elárúsító** lorakát megkaptam és a szövetkezet igazgatósága által meghatározott és a palackokon feltüntetett következő árak mellett árusítom:

Fehér borok		7/10 L. palackokban
Badacsonyi	1887. évi	—55 kr.
Neszemlyi	1889. évi	—55 "
Somlói	1887. évi	—65 "
Somlói rizling	1890. évi	—80 "
Rizling	1885. évi	—70 "
Muskatály	1886. évi	—80 "
Semilon	1886. évi	—80 "
Fehér burgundi		1.10 -
Erdélyi aszu		—90 kr 35/10 literes pal.
Asztali kímérve		—40 kr. 1 liter
Vörös bor	Visontai	7.10 literes pal. 55 kr.

Ifj. Tógl Gyula

fűszer-, anyag- és festék-kereskedőnél

Sz. Fehérvárott (városháztér.)

HEKSCHER JÓZSEF bankár és váltóiroda tulajdonoshoz

Hamburgban.

Főnyeremény
összeleg
500.000 márká.

Szerencse
hirdetmény

A nyereményekért
kezeséget
váltal az állam

Meghívó ama NYERÉS-ESELYEINEK (Chance-ök)
résztételére, melyet a HAMBURG állam által

PÉNZ-LOTTO

nyújt és a melyen

10 millió és 868-900 márkát
okvetlen nyerni kell.

Ezen előnyös PÉNZ-LOTTO nyereményei lévon tervszere-
rtileg csak 110,000 sorsjegy, a következők:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500.000 márká.

Prémia 300.000 márká	46 nyeremény á 5000 márká
1 nyeremény á 200.000 márká	106 nyeremény á 3000 márká
1 nyeremény á 100.000 márká	202 nyeremény á 2000 márká
2 nyeremény á 75.000 márká	752 nyeremény á 1000 márká
1 nyeremény á 70.000 márká	1820 nyeremény á 400 márká
1 nyeremény á 65.000 márká	20 nyeremény á 300 márká
1 nyeremény á 60.000 márká	130 nyer. á 200, 150 márká
1 nyeremény á 55.000 márká	8984 nyeremény á 150 márká
2 nyeremény á 50.000 márká	6994 nyer. á 131, 100, 88 márká
1 nyeremény á 40.000 márká	6846 nyer. á 69, 42, 20 márká
3 nyeremény á 20.000 márká	
21 nyeremény á 10.000 márká	

Egészbe 55.400 nyeremény
néhány hónap letelele alatt 7-szeri felosztás mellett
biztosan történik.

Az 1-6-os oszt., főnyeremény 50.000 márk., a 2-ik
oszt. 55.000 márká, a 3-ik oszt. 60.000 márká, a 4-ik
oszt. 65.000 márká, a 5-ik oszt. 70.000 márká, a 6-ik
oszt. 75.000 márká, a 7-ik oszt. 200.000 márká és a
300.000 márkás melléknyereménynyel, esetleg 500.000
márkára emelkedhetik

Az 1-6-os hivatalosan megállapított sorszársít
egy egész eredeti sorjegy csak 3.50 kr.
egy fél eredeti sorjegy csak 1.75 kr.
egy negyed eredeti sorjegy csak 90 kr.
A nyereményi sorozás után a résztvevők mindazt a felosztás utáni
személyi megkapja a hivatalos huzasi lapjaironon.

Az állam kicserével ellátott sorszársít tervzet, mely a
botlékteről és a nyeremények elosztásáról a 7-ik osztályban
felvilágosítást nyújt, kivonatára ingyen kitudom meg
és pedig előre.

A nyeremények kifizetése és szétkeltése az érte-
keltek részére közvetlen általán eszkeztőtenk pontosan
és a legszigorúbb titoktartás mellett.

Megrendelésüket postatalálványal vagy levél útján kérem.
Közellévén a huzások ideje, a megrendelésekkel
azonnal bizalomteljesen forduljunk. Legkésedh

1894. november 21-ig

TUDÓSÍTÁS!

A

FEJÉRMÉGYESI NAPLÓ

szerkesztősége, kiadóhivatala és

KÖNYVNYOMDÁJA

SZÉKESFEJÉRVÁR

SZENT-ISTVÁN-TÉR 1-SŐ SZÁM,

A FŐTEMPLOM MELLETT.

Hirdetések a lap részére, valamint mindennemű

könyvnyomdai munkák

felvételnek és igen olcsó áron tisztán készítettnek.